

Cecilia Bartoli

Un viatge per 400 anys de música italiana

DILLUNS, 27 DE MARÇ DE 2017 – 20.30 h

Sala de Concerts

Cecilia Bartoli, mezzosoprano

Sergio Ciomei, piano

Programa

I

Giulio Caccini (1551-1618)

Tu ch'hai le penne, Amore

Alessandro Scarlatti (1660-1725)

Se Florindo è fedele

Antonio Caldara (1670-1736)

Selve amiche

Antonio Vivaldi (1678-1741)

“Gelosia, tu già rendi l’alma mia”, ària de Caio d’*Ottone in villa* (1713)

Domenico Scarlatti (1685-1757)

Sonata in Mi major, K. 380

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“Lascia la spina”, ària del Plaer d’*Il trionfo del Tempo e del Disinganno*

Nicola Porpora (1686-1768)

“Nobil onda”, ària d’Adelaide d’*Adelaide* (1723)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

“Parto, ma tu ben mio”, ària de Sesto de *La clemenza di Tito, KV 621*

Fantasia en Re menor, KV 397 (piano sol)

Gioachino Rossini (1792-1868)

Or che di fiori adorno

Vincenzo Bellini (1801-1835)

Vaga luna

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Me voglio fa ’na casa

Gioachino Rossini

La danza

II

Giacomo Puccini (1858-1924)

Piccolo tango (piano sol)

E l’uccellino

Terra e mare

Casa mia

Avanti Urania

Piccolo valzer (piano sol)

“O mio babbino caro” ària de Lairetta de *Gianni Schicchi*

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

A vucchella

Aprile

Ninna nanna

Stefano Donaudy (1879-1925)

O del mio amato ben

Giacomo Puccini

Foglio d’album (piano sol)

E. A. Mario (1884-1961)

Santa Lucia luntana

Salvatore Gambardella (1871-1913)

Come facete màmmetta?

Ernesto de Curtis (1875-1937)

Cara, ti voglio tanto bene

E. A. Mario

Tammurriata nera

Domenico Modugno (1928-1994)

Nel blu dipinto di blu

Durada del concert: 90 minuts més pausa

Per desig exprés de la Sra. Bartoli, l’aire condicionat romandrà tancat durant el concert.

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA CX — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros. — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Plusfresc — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Inclos Interiorisme, S.L. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Teatre Romea — Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Un viatge per 400 anys de música italiana

“Itàlia, Itàlia! París serà la meua escola, Roma la meua universitat. Perquè realment és una universitat: qui l’ha vist, ho ha vist tot”, escrivia Johann Wolfgang Goethe el 1786, uns anys abans d’emprendre el seu viatge a Itàlia. De tornada del *Grand Tour*, aquell viatge iniciàtic habitual entre els joves de classes benestants europees, com a aprenentatge i enriquiment personal, el pensador i literat alemany publicava el seu llibre *Viatge a Itàlia*, on deixava ben clar les impressions que li havia produït aquell país: “*La meua íntima i sensorial convicció, em fa considerar Itàlia la pàtria de la màxima grandesa passada, present i futura*”.

I si parlem de l’art del cant, la convicció de Goethe pren tot el sentit. Cap altra terra ha gaudit de la veu i l’ha cultivada amb un domini tan rotund i absolut, i alhora com una tradició popular i quotidiana tan arrelada com ho ha fet Itàlia. El cant és viu per tots els racons, i ho ha estat en tots els temps, perquè en la parla italiana cada paraula ha esdevingut una expressió, cada expressió, un sentiment, i cada sentiment, una melodia. Ja l’any 1660 el músic Jacopo Peri prenia consciència que l’essència del cant havia de contenir el ritme de la parla italiana: “*Imitar col canto, chi parla*”.

El fil melòdic del recital d’avui ens servirà de guia del nostre particular *Grand Tour*. El viatge comença a les portes del segle XVII, a l’esplendorosa Florència dels Medici, on grups d’intel·lectuals, humanistes i músics van començar a qüestionar el paper de la música en l’antic drama clàssic, alhora que debatien i teoritzaven sobre quins havien de ser els nous objectius del teatre, la literatura i la música. I potser sense voler-ho, gràcies a la confluència de diferents casuístiques, van trobar el camí per fer néixer l’òpera. Giulio Caccini va ser un dels primers músics que donaria llum a aquest gènere incipient.

De Florència, seguirem rumb a Nàpols, Roma i Venècia, tres ciutats que van tenir un paper crucial en el desenvolupament de l’òpera al llarg dels segles XVII al XIX. Cadascuna, des de la seva idiosincràsia, rebria i tractaria l’òpera de manera diferent. Nàpols, a les primeres dècades del segle XVIII, es va convertir en un dels centres nacionals i internacionals més importants per al cultiu del gènere i també per a la formació de cantants, instrumentistes i compositors, gràcies als seus quatre conservatoris. I al cim de l’èxit trobem Alessandro Scarlatti i Nicola Porpora.

Si parlem de Roma, a la mateixa època, quan hi van treballar Antonio Caldara i l’alemany Georg Friedrich Händel, aleshores l’òpera estava prohibida. Un edicte papal havia declarat que s’havia de posar fre a un gènere “*lliberti*” i “*degenerat*”. I amb tot això les dones tenien prohibit actuar en públic: “*Cap dona soltera, casada o viuda, de qualsevol rang o estatus o condició, estudiarà música per practicar-la, ni podrà aprendre a cantar dels homes, ni tocar qualsevol instrument*”, sentenciava l’edicte. I què van fer? Doncs escriure oratoris. El resultat musical era gairebé el mateix però amb temàtica sacra, i en lloc de cantar dones, hi cantaven *castrati*. Feta la llei, feta la trampa!

I la Venècia d’Antonio Vivaldi? Doncs, com a República, funcionava diferent i l’òpera aviat es va convertir en espectacle públic amb un èxit aclaparador. És com si hagués tocat la fibra sensible als venecians, alhora que es convertia en un reclam més per atreure els turistes, que consideraven Venècia i tota la seva música un punt de parada obligatori en el *Grand Tour*: “*Es canta a les places, als carrers, als canals. Els gondolers canten esperant els seus patrons... tothom canta*”, escrivia el poeta i llibretista venecià del segle XVIII Carlo Goldoni. Sens dubte, Venècia s’havia convertit en la capital de la música i la diversió, i Antonio Vivaldi en un dels compositors més apreciats i aplaudits.

En pocs anys l’òpera italiana va arribar a ser un fenomen internacional. En qualsevol temporada de teatre, de mig món, s’estava oferint òpera italiana, i el nostre país no en va ser una excepció. La seva aurèola es va estendre tant que la parla italiana es va convertir arreu en el llenguatge de la música. No ha d’estranyar que el 1778, després del seu primer viatge a Itàlia, W. A. Mozart en fes referència en una carta al seu pare: “*Italiana, no alemanya, seriosa, no buffa*”. El comentari explica el pes i el prestigi de l’òpera italiana. L’últim any de la seva vida acabaria la carrera operística, tal com l’havia començat, amb una *opera seria*, *La clemenza di Tito*.

Mentre fem camí en el temps, ens adonem que els desitjos i els gustos anaven canviant. Alguns cantants volien anar més enllà dels estàndards de la interpretació i van començar a demanar als autors la combinació de dos elements essencials: la força dramàtica i el bel canto. I aquest canvi l’heretarien Rossini, Bellini, Donizetti, Puccini. Amb ells seguirem el recorregut amb una de les seves facetes menys coneguda, les *ariette da camera*, un gènere domèstic escrit per a espais íntims i que tot i no ser tan populars com les òperes, aviat van començar a fer les delícies dels cantants *amateurs*, professionals i del públic.

El viatge s’acaba amb les encantadores *cançons napolitanes*, unes melodies que ens acostaran a la Itàlia més popular. Ho farem amb Tosti, Donaudy, Mario, Gambardella, De Curtis i Modugno, músics i cançons que van tenir i que tenen encara avui un arrelament tan profund i respectat com les grans àries d’òpera.

I si parlem d’Itàlia i d’un viatge per quatre segles de música, aleshores no hi ha ningú millor que Cecilia Bartoli per fer-nos-hi de cicerone. La seva mirada perspicaç cap al passat, l’interès pels repertoris poc habituals a les sales concerts, la seva abrindada presència artística, intensament mediterrània, el virtuosisme i la subtileza de la veu, i el profund coneixement de la parla italiana l’avalen, per dret propi, i per gens, a acostar-nos a les ànimes del seu país. I parlant d’ànimes, ha encertat com arribar a la nostra. I així ho explica: “*Necessitem enlairar-nos de terra i ho fem gràcies a la sensació que ens proporciona aquesta unió de música i poesia. La veu és l’instrument que està més a prop de l’ànima, per això has de cantar amb el batec del cor*”.

Senyores i senyors, preparin-se perquè el viatge està a punt de començar i tal com cantava el músic de Bari, Domenico Modugno, no hi ha cap dubte que el genovès Sergio Ciomei i la romana Cecilia Bartoli ens faran *volar!*

Victòria Palma, musicòloga i locutora redactora de Catalunya Música

Biografies

Cecilia Bartoli Mezzosoprano

Quan Cecilia Bartoli canta, res no és habitual. Els crítics cerquen noves metàfores, ja que els qualificatius de què se serveixen no són suficients. S'ha arribat a dir que “*a la seva gola hi deu haver un niu de rossinyols*”. El fenomen Bartoli, però, no es pot resumir amb paraules ni en xifres. En tot cas, resten com a exemple del que és capaç de moure amb la seva música.

De les seves gravacions en àudio i vídeo –publicades per Decca– s’han venut més de deu milions de còpies. Pel que fa a l’estadística de vendes, és l’artista de música clàssica de més èxit i una de les cantants més populars dels nostres dies. Alhora, sempre ha estat curiosa i oberta a nous descobriments, que cristal·litzen en projectes temàtics exquisits –*Àlbum Vivaldi, Àlbum Salieri, Italian arias, Opera proibita, Maria, Sacrificium, Mission i St. Petersburg*– que han obtingut nombrosos premis, entre d’altres cinc Grammy.

Actua als auditoris més importants d’Europa, Amèrica, Àsia i Austràlia i col·labora amb els millors conjunts d’instruments d’època, sense obviar els grans grups orquestrals més prestigiosos, com la Filharmònica de Viena. El 2016 va ser nomenada directora artística de la recentment fundada orquestra d’instruments històrics Les Musiciens du Prince Monaco, que compta amb el suport del príncep Albert i de la princesa Carolina.

El 2012 Cecilia Bartoli fou nomenada directora artística del Festival de Pasqua de Salzburg, que li ha renovat el contracte fins al 2021. A Salzburg es desenvolupen la major part dels seus projectes com a cantant d’òpera. El 2013 va debutar en el rol de Norma, un dels punts culminants de la seva carrera. El 2016 va presentar una nova producció de *West Side story* dirigida per Gustavo Dudamel, en què va encarnar el personatge de Maria. Metropolitan de Nova York, Covent Garden de Londres, La Scala de Milà, Staatsoper de Munic, Opernhaus de Zuric i Théâtre des Champs Elysées de París formen part dels grans escenaris que l’acullen regularment.

Nascuda a Roma, la seva mare, Silvana Bazzon, la va iniciar en l’art del cant i va ser la seva única professora. Daniel Barenboim, Riccardo Muti, Herbert von Karajan i Nikolaus Harnoncourt van cercar la seva col·laboració des dels inicis.

Cecilia Bartoli ha rebut importants distincions: entre moltes d’altres, les de Chevalier de la Légion d’Honneur i Officier des Arts et des Lettres, la Medalla de Belles Arts del Ministerio de Cultura d’Espanya i és Membre d’Honor de la Royal Academy of Music de Londres.

Cecilia Bartoli és artista en exclusiva del segell discogràfic Decca Music Group.

Biografies

Sergio Ciomei Piano

Nascut a Gènova el 1965, es graduà en piano amb honors al Conservatori N. Paganini d'aquesta ciutat. Paral·lelament es va especialitzar en clavicèmbal i *fortepiano* sota la direcció de Christophe Rousset, Andreas Staier, Jan Willem Jansen i Laura Alvini. Ha rebut molts premis de piano i música de cambra i va obtenir un important reconeixement internacional el 1991 en guanyar el Concurs Mozart de Salzburg.

Actua per tot el món com a solista de piano i clavecí i amb diversos grups de cambra i orquestres (Europa Galante, Il Giardino Armonico, La Scintilla de Zuric, Basilea Chamber Orchestra, Filarmonica della Scala i Staatsoper de Berlín). Amb aquestes formacions ha estat convidat per les principals sales de concerts, entre les quals destaquen el Teatro Massimo de Palerm, Teatro alla Scala, Òpera de Zuric, Wigmore Hall de Londres, Musikverein de Viena, Lincoln Center i Carnegie Hall de Nova York.

Entre els seus companys de música de cambra, cal destacar Frans Brüggen, Kees Boeke, Maurice Steger, Patrick Gallois, Fabio Biondi, Giovanni Antonini i Christophe Coin, amb els quals ha actuat en institucions musicals importants (Philharmonie de Berlín, Théâtre des Champs Elysées de París, Festival de Gstaad, Accademia Chigiana de Siena i Konzerthaus de Berlín).

També du a terme una important carrera en solitari, a la Philharmonie de Berlín (*Concerts per a clavecí de Bach*), Santiago de Xile (*Concerts per a piano de Mozart*), Sala Cortot de París i Mozarteum de Salzburg.

Des del 1999 col·labora amb Cecilia Bartoli, que ha acompanyat al clave, *fortepiano* i piano modern en innombrables recitals, convidat per sales de concerts i teatres entranyables com són l'Òpera de Sydney, Concertgebouw d'Amsterdam, Dorothy Chandler Pavilion de Los Angeles, Gran Sala del Conservatori de Moscou, Salle Pleyel de París i Barbican de Londres, entre d'altres.

Descobreix la Temporada 2017-18

El 31 de març consulta
la programació a
www.palaumusica.cat

Renovació d'abonaments
i compra d'entrades addicionals:

Del 3 al 29 d'abril de 2017

Nous abonaments:

A partir del 5 de maig de 2017

Venda d'entrades individuals,
packs a mida i itineraris:

A partir del 31 de maig de 2017

Més informació a: abonaments@palaumusica.cat

Discografia

Cecilia Bartoli acompanyada per piano

An italian songbook

V. Bellini: *Vanne, o rosa fortunata; Per pietà, bell'idol mio; La farfalletta; L'abbandono; Il fervo desiderio; Dolente immagine di fille mia; Vaga luna che inargenti; Malinconia, ninfa gentile, i Torna, vezzosa Fillide.* **G. Donizetti:** *Il barcaio; Amore e morte; Ah! rammenta, o bella Irene; La conocchia, i Me voglio fà'na casa.* **G. Rossini:** *Or che di fiori adorno; L'esule; A ma belle mère; Aragonese; Bolero, i La danza.* James Levine, piano. Decca.

Arie antiche

A. Scarlatti: "Già il sole dal Gange", "Se Florindo è fedele", de *La donna ancora è fedele*; "O cessate di piagarmi", d' *Il Pompeo*, i *Spesso vibra per suo gioco.* **G. Giordani:** *Caro mio ben.* **A. Lotti:** *Pur dicesti, o bocca bella.* **M. A. Cesti:** "Intorno all'idol mio", d' *Orontea.* **G. Paisiello:** "Nel cor più non mi sento", de *La molinera*; "Il mio ben quando verrà", de *Nina*; "Chi vuol la zingarella", d' *I zingari in fiera.* **B. Marcello:** *Quella fiamma che m'accende.* **A. Caldara:** *Selve amiche i Seben crudele mi fai languir.* **G. Caccini:** *Tu ch'hai le penne, amore i Amarilli mia bella.* **A. Parisotti:** *Se tu m'ami* (attr. Pergolesi). **F. Cavalli:** *Delizie contente.* **A. Vivaldi:** *Sposa son disprezzata.* **G. Carissimi:** *Vittoria, mio core!* György Fischer, piano. Decca

Chant d'amour

G. Bizet: *Chant d'amour; Ouvre ton coeur; Adieux de l'hôtesse arabe; Tarantelle, i La Coccinelle.* **L. Delibes:** *Les filles de Cadix.*

H. Berlioz: "La mort d'Ophélie", de *Tristia*, i *Zaïde, op. 19 núm. 1.* **M. Ravel:** *Quatre Chants populaires i Dues Mélodies hébraïques.* Myung-Wun Chung, piano. Decca.

Italian songs

L. van Beethoven: *Ecco que fiero instante!; Che fa il mio bene?; T'intendo, si, mio cor; Dimmi, ben mio, i In questa tomba oscura.* **W. A. Mozart:** *Ridente la calma.* **F. Schubert:** *Vedi quanto adoro; Se dall'Etra; Io vuo'cantar di Cadmo; La pastorella; Non t'accostar all'urna; Guarda, che bianca luna; Da quel sembiante appresi; Mio ben ricordati; Pensa, che questo instante, i Mi batte'l cor.* **J. Haydn:** *Arianna a Naxos.* András Schiff, piano. Decca

Live in Italy

G. Caccini: *Tu ch'hai le penne, amore; Amarilli mia bella, i Al fonte, al prato.* **G. F. Händel:** "Lascia la spina", d' *Il triomfo del Tempo e del Disinganno.* **A. Vivaldi:** "Agitata da due venti", de *Griselda.* **W. A. Mozart:** *Oiseaux, si tous les ans, KV 307.* **F. Schubert:** *La pastorella, D. 528.* **H. Berlioz:** *Zaïde, op. 19 núm 1.* **V. Bellini:** *Malinconia, ninfa gentile i Ma rendi pur contento.* **G. Donizetti:** *La conocchia i Me voglio fa'na casa.* **W. A. Mozart:** "Voi che sapete", de *Le nozze di Figaro.* **G. Giordani:** *Caro mio ben.* **X. Montsalvatge:** *Canto negro.* **G. Bizet:** "Près des rempart de Séville", de *Carmen.* Jean-Yves Thibaudet, piano. Sonatori de la Gioiosa Marca. Decca.

Selecció a càrrec de **Javier Pérez Senz**, periodista i crític musical

Aquell any...

1685

Música

Georg Friedrich Händel neix a la ciutat alemanya de Halle. Aquell mateix any també naixeran dos altres grans músics, Johann Sebastian Bach i Domenico Scarlatti.

Història

El rei Lluís XIV promulga l'edict de Fontainebleau, que prohibeix qualsevol religió que no sigui la catòlica. Aquest fet obligarà 50.000 hugonots a abandonar França.

Art

Mor a Madrid el pintor i arquitecte Francisco de Herrera el Jove, autor de *l'Apoteosi de sant Hermenegild* (Museu del Prado) o *l'Al·legoria de l'Eucaristia* (catedral de Sevilla).

Cultura

Neix a Dysert (Irlanda) George Berkeley, futur bisbe i filòsof. De la seva obra destaca especialment el corrent filosòfic conegut com a idealisme subjectiu o immaterialisme.

Ciència

Es publica a Anglaterra *The operator for the teeth* (*L'operador de les dents*), obra de Charles Allen, considerat el primer tractat sobre odontologia en anglès.

1756

A Salzburg neix Wolfgang Amadeus Mozart, un geni musical que destacarà en tots els gèneres, però especialment en l'òpera i els concerts de piano.

La invasió de Menorca, sota domini anglès, per part de les tropes franceses, desencadena la Guerra dels Set Anys, que s'estendrà per diverses zones del planeta.

Giovanni Domenico Tiepolo pinta el quadre *El minuet* inspirant-se en el teatre de Carlo Goldoni i la *Commedia dell'arte*. Es pot veure al MNAC.

Voltaire publica *l'Assaig sobre els costums i l'esperit de les nacions*, un llibre que tracta de la història universal, des dels carolingis fins a Lluís XIV.

El físic i químic escocès Joseph Black descobreix que l'aire conté un gas, que anomenarà "aire fix", i que resultarà ser diòxid de carboni.

1792

El dia 29 de febrer Gioachino Rossini neix a Pesaro. Serà un compositor d'òperes destacat, autor de títols com *El barber de Sevilla* o *Guillem Tell*.

El rei Lluís XVI és destronat i arrestat, i es proclama oficialment la Primera República Francesa. Tindrà diversos governs i estarà vigent fins al 1804.

Comença la construcció de la Casa Blanca, edifici neoclàssic dissenyat per James Hoban, futur habitatge i lloc de treball dels presidents dels Estats Units.

Pere Pau Husson de Lapezaran crea el *Diario de Barcelona*. Es publicarà en paper fins al 1994. Després vindrà l'edició digital, fins al 2009, en què desapareixerà.

L'inventor nord-americà Eli Whitney inventa la desmotadora de cotó, una màquina per desgranar el cotó i separar-lo de les seves beines i llavors. .

1858

El compositor Giacomo Puccini, destacat autor d'òperes, amb *La bohème*, *Tosca*, *Madama Butterfly* o *Turandot*, entre d'altres, neix a la ciutat italiana de Lucca.

El revolucionari Felice Orsini atempta contra Napoleó III a París fent esclatar tres bombes. Hi haurà diversos morts, però l'emperador i la seva dona en resultaran il·lesos.

Mor Utagawa Hiroshige, pintor i dissenyador japonès, considerat l'últim gran mestre de l'*ukiyo-e*, un gènere artístic que es basa en la xilografia i la pintura.

L'escriptor Lev Tolstoi escriu la novel·la curta *La felicitat conjugal*, que es publicarà l'any següent. Narra l'enamorament de la jove Maria envers seu tutor, Serguei.

Es publica a la Gran Bretanya *Gray's anatomy: descriptive and surgical* (conegut també com a *Anatomia de Gray*), un llibre de referència sobre l'anatomia humana.

Textos

Giulio Caccini (1551-1618)

Ottavio Rinuccini

Tu ch'hai le pene, Amore

*Tu ch'hai le pene, Amore
E sai spiegarle a volo
Deh muovi ratto un volo
Fin là dov'è l mio core
E se non sai la via,
Co' miei sospir t'invia
Va pur ch'il troverai
Tra l velo e l bianco seno,
O tra l dolce sereno
De luminosi rai,
O tra bei nodi d'oro
Del mio dolce tesoro.
Ma se per ventura
Del suo tornar dubbioso
Mandarlo a me non osa
Amor prometti e giura
Che so fu sempre, e sia
Il core e l'alma mia.*

(estrofes primera i segona d'un poema d'onze estrofes)

Tu que tens plomes, Amor

*Tu que tens plomes, Amor,
i saps desplegar-les al vol,
vés volant ràpidament
cap al meu amor,
i si no en saps el camí,
els meus sospirs et guiaran.
Vés, el trobaràs
entre el vel i el pit blanc,
o entre la dolça calma
dels ulls lluminosos,
o entre els bells nusos daurats
del meu dolç tresor.
Però si el destí ho vol
que dubti de tornar-me el cor
i no gosa enviar-me'l,
Amor promet i jura
que sempre foren seus, i ho seran,
el meu cor i la meva ànima.*

Alessandro Scarlatti (1660-1725)

Domenico Filippo Contini

Se Florindo è fedele

*Se Florindo è fedele io m'innamorerò,
S'è fedele Florindo m'innamonerò.
Potrà ben l'arco tendere il faretrato arcier
Ch'io mi saprò difendere d'un guardo
lusinghier.
Pregghi, piantì e querele, io non ascolterò
Ma se sarà fedele io m'innamorerò,
Se Florindo è fedele io m'innamorerò.*

Si Florindo és fidel

*Si Florindo és fidel jo m' enamoraré,
si és fidel Florindo m' enamoraré.
Podrà tensar l'arc l'arquer amb carcaix,
que jo sabré defensar-me d'una mirada
encisadora.
Precs, planys i queixes, no les escoltaré.
però si és fidel m' enamoraré,
si Florindo és fidel m' enamoraré.*

Antonio Caldara (1670-1736)

Anònim

Selve amiche

*Selve amiche, ombrose piante,
Fido albergo del mio core,
Chiede a voi quest'alma amante
Qualche pace al suo dolore.*

Frondes amigues

*Frondes amigues, plantes ombroses,
alberg fidel del meu cor,
us demana aquesta ànima amant
alguna pau pel seu dolor.*

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Domenico Lalli

Gelosia

*Gelosia,
Tu già rendi l'alma mia
Dell'inferno assai peggior.
Ma se pria
La vendetta io non farò,
Non m'uccidere, no, no,
Mio crudele aspro dolor.*

(ària de l'acte I, escena 11, de l'òpera *Ottone in villa*)

Gelosia

*Gelosia,
ja fas la meva ànima
bastant pitjor que l'infern.
Però, si abans
no m'he venjat,
no matis, no, no,
el meu dolor aspre i cruel.*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Benedetto Pamphil

Lascia la spina

*Lascia la spina, cogli la rosa;
Tu vai cercando
Il tuo dolor.
Canuta brina per mano ascosa,
Giugerà quando
Noi crede il cor.*

(ària de l'oratori *Il trionfo del Tempo e del Disinganno*)

Deixa l'espina

*Deixa l'espina, agafa la rosa;
tu vas cercant
el teu dolor.
Blanca rosada de mà oculta
arribarà quan
el cor no ho pensi.*

Nicola Porpora (1686-1768)

Antonio Salvi

Nobil onda

*Nobil onda,
chiara figlia d'alto monte,
più ch'è stretta e prigioniera,
più gioconda scherza in fonte,
più leggiere all'aure va.*

*Tal quest'alma,
più che oppressa dalla sorte,
spiegherà più in alto il volo
e la palma d'esser forte
dal suo duolo acquisterà.*

(ària d'Adelaide, de l'òpera *Adelaide*)

Ona noble

*Ona noble,
clara filla d'altres muntanyes,
com més confinada i presonera,
com més joiosa jugui en la font,
més lleugera va per l'aire.*

*Com aquesta ànima,
com més oprimida per la sort,
més alt serà el seu vol,
i el premi d'èsser fort
el lliurarà de la seva aflicció.*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Caterino Mazzolà

Parto, ma tu ben mio

*Parto, ma tu ben mio,
Meco ritorna in pace;
Saro qual più ti piace;
Quel che vorrai fato.
Guardami, e tutto oblio
E a vendicarti io volo;
A questo sguardo dolo
Da me si pensera.
Ah qual poter, oh Dei!
Donaste allà beltà.*

Me'n vaig, però tu, estimada

*Me'n vaig, però tu, estimada,
torna'm la pau;
seré com a tu t'agradi,
faré el que tu vulguis.
Mira'm, tot ho oblidaré
i correré a venjar-te;
en aquesta mirada
pensaré només.
Ah, quant de poder, oh déus,
donàreu a la bellesa!*

(acte I, escena 3, ària de Sesto, de *La clemenza di Tito*)

Gioachino Rossini (1792-1868)

Anònim

Or che di fiori adorno

*Or che di fiori adoro
Sorrìde il colle, il prato,
E dolce cosa intorno
Girsene a passegiar.
Placidi ovunque spirano
Soavi zeffiretti,
S'odono gli augelletti
Fra i rami gorghegiar.*

Ara que ornats de flors

*Ara que ornats de flors
somriuen els turons i els prats,
és una cosa dolça
anar a passejar pels voltants.
Tendres i dolços sospiren
suau zèfirs,
i se senten els ocellets
refilant en les branques.*

Vicenzo Bellini (1801-1835)

Anònim

Vaga luna

*Vaga luna che inargenti
Queste rive e questi fiori
Ed ispiri agli elementi
Il linguaggio dell'amor;
Testimonio or sei tu sola
Del mio fervido desir,
Ed a lei che m'innamora
Conta i palpiti e i sospir.
Dille pur che lontananza
Il mio duol non può lenir,
Che se nutro una speranza,
Ella è sol nell'avvenir.
Dille pur che giorno e sera
Conto l'ore del dolor,
Che uns speme lusinghiera
Mi conforta nell'amor.*

Bella lluna

*Bella lluna que argentes
aquestes riberes i aquestes flors
i inspire als elements
el llenguatge de l'amor;
ets l'únic testimoni
del meu fervent desig,
i a aquella que m'enamora
explica els meus batecs i els meus sospirs.
Digues-li que la llunyania
no pot apaivagar la meva pena,
i que si tinc alguna esperança
és només en el futur.
Digues-li que dia i nit
conto les hores del dolor,
i que una esperança encisadora
em conforta en l'amor.*

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Anònim

Me voglio fa 'na casa

*Me voglio fa 'na casa miez' o mare
Fravecata de pene de pavune,
Tralla la le la, tra la la la.
D'oro e d'argiento li scaline fare
O de prete preziuse li barcune,
Tralla la le la, tra la la la.
Quando Nennella mia se va a afacciare
Ognuno dice mò sponta lu sole,
Tralla la le la, tra la la la.*

Em vull fer una casa

*Em vull fer una casa enmig del mar
feta amb plomes de paó,
trala la le la, tra la la la.
Faré les escales d'or i d'argent,
i els balcons de pedres precioses,
trala la le la, tra la la la.
Quan la meva Nennella s'hi presenti
tothom dirà que surt el sol,
trala la le la, tra la la la.*

Gioachino Rossini

Carlo Pepoli

La danza

*Già la luna è in mezzo al mare,
Mamma mia si salterà!
L'ora è bella per danzare
Chi è in amor non mancherà,
Presto in danza a tondo a tondo,
Donne mie venite quà,
Un garzon bello e giocondo
A ciascuna toccherà.
Finchè in ciel brilla una stella
E la luna splenderà,
Il più bello con la più bella
Tutta notte danzerà.
Salta, salta, gira, gira,
Ogni coppia a cerchio va;
Già s'avanza si ritira
E all'assalto tornerà.
Serra, serra colla bionda,
Colla bruna va quà e là,
Colla rossa v'è a seconda
Colla smorta fermo sta.
Viva il ballo a tondo a tondo
Sono un re, sono un Bascià,
È il più bel piacer del mondo,
La più cara voluttà.*

La dansa

*La lluna és ja al mig del mar
oh, mare meva, es ballarà!
L'hora és bella per ballar
no hi faltará l'enamorat.
A punt per ballar en cercle,
dones meves, veniu cap aquí,
un xicot bell i alegre
hi haurà per a cadascuna.
Mentre al cel brilli una estrella
i llueixi la lluna,
el més bell amb la més bella
ballarà tota la nit.
Salta, salta, gira, gira,
cada parella es recerca;
tant es va endavant com endarrere,
i l'escomesa tornarà.
Prem, prem aquella rossa,
porta la bruna ací i allà,
aquella pèl-roja és la segona,
sigues ferm amb l'esblanqueïda.
Visca el ball en cercle!
Sóc un rei, sóc un paixà,
el plaer més bell del món,
la volença més estimada!*

Giacomo Puccini (1858-1924)

Renato Fucino

E l'uccellino

*E l'uccellino canta sulla fronda:
Dormi tranquillo, boccuccia d'amore;
Piegala giù quella testina bionda,*

I l'ocellet

*I l'ocellet canta sobre la branca:
“Dorm tranquil, boqueta d'amor;
doblega aquell capet ros,*

*Della tua mamma posala sul cuore.
E l'uccellino canta su quel ramo,
Tante cosine belle imparerai,
Ma se vorrai conoscer quant'io t'amo,
Nessuno al mondo potrà dirlo mai!
E l'uccellino canta al ciel sereno:
Dorme tesoro mio qui sul mio seno.*

Giacomo Puccini (1858-1924)

Enrico Panzacchi

Terra e mare

*I pioppi, curvati dal vento,
Rimugghiano in lungo filare.
Dal buio, tra il sonno, li sento
E sogno la voce del mar.
E sogno la voce profonda
Dai placidi ritmi possenti;
Mi guardan, specchiate dall'onda,
Le stelle nel cielo fulgenti.
Ma il vento più forte tempesta,
De' pioppi nel lungo filare,
Dal sogno giocondo mi desta.
Lontana è la voce del mar!*

Giacomo Puccini (1858-1924)

Cançó popular

Casa mia

*Casa mia, casa mia,
Per piscina che tu sia,
Tu mi sembri una Badia,
Casa mia!*

Giacomo Puccini (1858-1924)

Renato Fucine

Avanti Urania

*I non ho l'ali, eppur quando del molo
Lancio la prora al mar,
Fermi gli alcioni sul potente volo.
Si librano a guardar.
Io non ho pine, eppur quando i marosi
Niun legno osa affrontare,
Trepidando, gli squali ardentosi
Mi guardano passar!
Simile al mio signor,*

posa-la sobre el cor de la teva mare”.
I l'ocellet canta sobre aquella branca:
“Aprenderàs moltes cosetes belles,
però si vols saber quan t'estimo,
ningú al món podrà dir-t'ho mai!”.
I l'ocellet canta al cel serè:
“Dorm, tresor meu, sobre el meu pit”.

Terra i mar

Els àlbers, corbats pel vent,
brogeixen en una llarga filera.
Des de la foscor, després del so, sento
i somnio la veu de la mar.
I somnio la veu profunda
dels ritmes plàcids i potents:
em miren, reflectides en les ones,
les lluent estrelles del cel.
Però un vent tempestuós molt fort
entre les llargues fileres dels àlbers,
em desperta de l'alegre somni.
Llunyana és la veu de la mar!

Casa meva

Casa meva, casa meva,
per petita que siguis,
em sembles una abadía,
casa meva!

Endavant, Urània

Jo no tinc ales, però quan des del moll
encaro la proa al mar,
tanco en el potent vent els alcions,
que es balancegen per vigilar.
Jo no tinc aletes, però quan el mar agitat
cap nau gosa enfrontar,
tremolant, els esquals ardits
contemplen com passo!
Igual que el meu senyor,

*Mite d'aspetto quante è forte in cuor,
Le fiamme ho anch'io nel petto,
Anch'io di spazio, anch'io di gloria ho smania,
Avanti Urania!*

Giacomo Puccini (1858-1924)

Giovacchino Forzano

O mio babbino caro

*O mio babbino caro,
Mi piace, è bello, bello,
Vò' andare in Porta Rosa
A comperaar l'anello!
Sì, sì, ci voglio andare!
E se l'amassi indarno,
Andrei sul Popnte Vecchio
Ma per buttarmi in Arno!
Mi struggo e mi tormento,
O Dio! Vorrei morir!
Babbo, pietà, pietà!*

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

Gabriele d'Annunzio

A vucchella

*Sì, comm'a nu sciorillo
Tu tiene na vucchella,
Nu poco pocorillo,
Appassulatiella.
Meh, dammillo, dammillo,
-È comm'a na rusella-
Dammillo nu vasillo,
Dammillo, Cannetella!
Dammillo e pigliatillo,
Nu vaso piccerillo
Comm 'a chesta vucchella,
Che pare na rosella
Nu poco pocorillo
Appassulatiella...*

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

Rocco Emanuele Pagliara

Aprile

*Non senti tu ne l'aria
Il profumo che spante Primavera?
Non senti tu ne l'anima
Il suon di nuova voce lusinghiera?
È l'April! è l'April!*

d'aspecte dolç però amb un cor molt fort,
també tinc flamarades en el pit,
també desitjo espai, també desitjo glòria,
endavant Urània!

Oh, pare estimat

Oh, pare estimat,
m'agrada, és bell, és bell,
vull anar a Pont Rosa
a comprar l'anell!
Sí, sí, hi vull anar!
I si l'estimés en va,
aniria al Pont Vell
però per tirar-me a l'Arno!
Em consumeixo i em turmento,
oh, Déu, em voldria morir!
Pare, pietat, pietat!

La boqueta

Sí, com una floreta
tens una boqueta
una mica, una miqueta
esblanqueïda.
Per favor, dóna'm, dóna'm,
-i com una roseta-
fes-me un petonet,
fes-me'l, Cannetela!
fes-me'l i pren-ne un,
un petó petitet
com aquesta boqueta,
que sembla una roseta
una mica, una miqueta
esblanqueïda...

Abril

No sents en l'aire
el perfum que exhala la primavera?
No sents en l'ànima
el so d'una nova veu encisadora?
És abril! És abril!

*È la stagion d'amore!
Deh! vieni, o mia gentil,
Su' prati' n fiore!
È l'April! è l'April!
Il piè trarrai fra mmmole,
Avrai su'l petto rose e cilestrine,
E le farfalle candide
T'alleggeranno in torno a'l nero crine,
È l'April! è l'April!*

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

Rocco Emanuele Pagliara

Ninna nanna

*Nina nanna, mio figliuolo!
Nina nanna, occhi ridenti!
Canta, canta, rusignolo,
Che il mio bimbo s'addormenti!
Fresche rose, gigli aulenti
Ne la culla è il mio figliuolo.
Ninna nanna! Le lenzuolo
Son tessute di contento.
Oro fino era la spola
Ed i lici erano argento;
E pareva un'istrumento
Quel telajo, una viola!
Benedetto! Non c'è duolo
Pel mio bimbo, non tormento.
Ninna nanna! Il suo lenzuolo
È tessuto di contento.
Ninna nanna! Il lume è spento,
Ma riluce il mio figliuolo.*

Stefano Donaudy (1879-1925)

Alberto Donaudy

O del mio amato ben

*O del mio amato ben
Perduto incanto!
Lungi è dagli occhi miei
Chi m'era gloria e vanto!
Or per le mute stanze
Sempre la cerco i chiamo
Con piano il cor di speranza...
Ma cerco invan, chiamo invan!
E il pianger m'è sì caro,
Che di pianto sol nutro il cor.
Mi sembra, senza lei, triste ogni loco.*

*Ès l'estació de l'amor!
Ah! vine, estimada,
als prats florits!
Ès abril! Ès abril!
El teu peu trepitjarà violetes,
portaràs al pit blavoses roses,
i les càndides papallones
voleiaran al voltant dels negres cabells.
Ès abril! Ès abril*

Dorm, dorm

*Dorm, dorm, fillet meu!
Dormiu, dormiu, ulls somrients!
Canta, canta, rossinyol,
que el meu infant s'adormi!
Roses fresques, lliris olorosos
al bressol del meu fillet.
Dorm, dorm! Els llençols
estan teixits amb complaences.
D'or fi era la filosa
i els fils eren d'argent;
i semblava un instrument
aquell teler: una viola!
Beneït! No hi ha dol
pel meu infant, ni turment.
Dorm, dorm! Els seus llençols
estan teixits amb complaences.
Dorm, dorm! El llum està apagat,
però brilla el meu fillet.*

Ai, del meu bé estimat

*Ai, del meu bé estimat
perdut encant!
Lluny està dels meus ulls
qui m'era glòria i orgull!
Ara per les mudes cambres
sempre la cerco i crido
amb el cor ple d'esperança...
Però cerco en va, crido en va!
I el plorar m'agrada tant,
que només de plors alimento el cor.
Sense ell, em sembla trist qualsevol lloc.*

*Noite mi sembra il giorno;
Mi sembra gelo il foco.
S pur talvolta spero
Di darmi ad altra cura,
Sol mi tormenta un pensiero:
Ma, senza lei, che farò?
Mi par così la vita vana cosa
Senza il mio ben.*

E. A. Mario (1884-1961)

Cançó napolitana

Santa Lucia luntana

*Partono 'e bastimente
Pe' terre assaja luntane...
Càntano a buordo:
Só' napolitane!
Càntano pe' tramente
'O golfo già scumpare,
E'a luna, 'a miezo 'o mare,
Nnu poco 'a Napule
Ile fa vedè...
Santa Lucia!
Luntano à te,
Quanta malincunia!
Se gira 'o munno sano,
Se va a cercà fortuna...
Ma, quando sponta 'a luna,
Luntano 'a Napule
Nun se po' sta'!
Santa Lucia, tu tiene
Sulo nu poco 'e mare...
Ma, cchiù luntana staje,
Cchiù bella pare...
E'ò canto d' 'e Ssirene
Ca tesse ancora 'e rrezze!
Core nun vo'ricchezza:
Si è nato a Napule,
Ce vò muri!*

Salvatore Gambardella (1871-1913)

Giuseppe Capaldo

Come facete màmmetta?

*Quando màmmetta t'ha fatta,
Vuò sapè comme facette?
Pe 'mpastà sti ccarne belle...
Tutto chello che mettette?*

*El dia em sembla nit;
el foc em sembla gel.
Si a vegades espero
donar-me una altra cura,
només em turmenta un pensament:
Però, sense ell, què farè?
La vida em sembla així una cosa inútil
sense el meu estimat.*

Santa Llúcia llunyana

*Salpen els vaixells
cap a terres llunyanes...
Canten a bord:
"Som napolitans!"
Canten mentre
el golf ja desapareix
i la lluna enmig del mar,
una mica de Nàpols
els deixa veure...
Santa Llúcia!
Lluny de tu,
quanta melangia!
El món sencer gira,
es va a cercar fortuna...
Però quan surt la lluna,
lluny de Nàpols
no s'hi pot estar!
Santa Llúcia, tens
només una mica de mar...
però, com més lluny estàs,
més bella sembles...
Ès el cant de les sirenes
que encara tiren les xarxes!
El cor no vol riqueses:
si has nascut a Nàpols,
hi vols morir!*

Com ho va fer la mareta?

*Quan la mareta t'ha fet,
vols saber com ho féu
per empastar aquestes belles carns?...
Tot el que hi va posar?*

*Ciente rose 'ncappucciate
Dint' 'a martola mmiscate:
Latte e rrose, rose e late.
Te facette 'ncopp' 'o fatto.
Nun c'è bisogno 'a zingara
P' 'addivìnà, Cuncè,
Comme t'ha fatto màmmeta,
'O ssaccio meglio 'e te.*

Cent poncelles de rosa
barrejades dins del morter:
llet i roses, roses i llet.
Et va fer ràpidament.
No fa falta una gitana
per endevinar, Conxita,
com t'ha fet la mareta,
ho sé millor que tu.

Ernesto de Curtis (1875-1937)

Domenico Furnò

Cara, ti voglio tanto bene

*Non una stella brilla in mezzo al cielo,
La Stella mia sei tu sul mio cammino,
Tu m'accompagni e segui il mio destino,
Tu sei la vita e la felicità.
Dimmi che l'amor tuo non muore,
E come il sole d'oro non more mai più,
Dimmi che non mi sai ingannare
Il sogno mio d'amore per sempre sei tu.
Cara, ti voglio tanto bene,
Non ho nessuno al mondo più cara di te,
T'amo, sei tu il mio grande amore,
La vita del mio cuore sei solo tu.*

Estimada, t'estimo tant

Ni una estrella brilla al cel,
tu ets l'estrella al meu camí,
acompanya'm i sigues el meu destí,
tu ets la vida i la felicitat.
Digues-me que el teu amor no mor,
i com el sol d'or no morirà mai.
Digues-me que no em saps enganyar,
que el meu somni d'amor sempre seràs tu.
Estimada, t'estimo tant!
No tinc ningú al món que m'estimi més,
t'estimo, ets el meu gran amor,
només tu ets la vida del meu cor.

E. A. Mario

Fausto Cigliano

Tammurriata nera

*Io nun capisco 'e vvote che succede...
E chello ca se vede, nun se crede!
Nun se crede!
È natu nu criaturo, niro niro
E 'a mamma 'o chiamma Giro,
Sissignore, 'o chiamma Giro!
E seh, gira e vota, seh!
Vòta e gira, seh!
Ca tu 'o chiamme Ciccio o 'Ntuono,
Ca tu 'o chiamme Peppe o Giro,
Chillo, 'o fatto, è niro, niro, niro,
Niro comm' 'a che!
Ha ditto 'o parulano:
"Embè, parlammo:
Pecché, si raggiunammo,
Chistu fatto ce 'o spiegammo!
Addò pastine 'o ggranno,
'o granno cresce:*

Tammurriata negra

A vegades no comprenc el que passa...
Que allò que es veu no es creu!
No es creu!
Ha nascut un nadó, ha nascut negre
i la mamma li diu Giro,
sí senyor, li diu Giro!
I mira, gira i salta, mira!
Salta i gira, mira!
Que tu li diguis Ciccio o 'Ntuono,
que tu li diguis Peppe o Giro,
el fet és que és negre. Negre,
negre com no se sap qui.
Diu el pagès:
"Molt bé, parlem:
perquè si raonem,
aclarirem aquest fet!
On es sembra el gra,
el gra creix:

*Riesce o nun riesce
Sempre è granno chello ch'esce!
Me' dillo a mamma, me'!
Me'! Dillo pure a me'!
Ca tu 'o chiamme Ciccio o 'Ntuono,
Ca tu 'o chiamme Peppe o Giro,
Chillo, 'o nirmo è niro,
Niro, niro, comm' 'a che!*

amb èxit o sense.
Sempre és gra el que surt!
Però, ho diguis a la mamma,
o m'ho diguis a mi,
que li diguis Ciccio o 'Ntuono,
que li diguis Peppe o Giro,
el fat és que l'infant és negre,
negre com no se sap qui".

Domenico Modugno (1928-1994)

Domenico Modugno i Franco Migliacci

Nel blu dipinto di blu (Volare)

*Penso che un sogno così
Non ritorni mai più,
Mi dipingevo le mani
E la faccia di blu,
Poi d'improvviso venivo
Dal vento rapito,
E incominciavo a volare
Nel cielo infinito.
Volare oh oh
Cantare oh oh oh, oh,
Nel blu dipinto di blu,
Felice di stare lassù,
E volavo volavo
Felice più in alto del sole
Ed ancora più sù,
Mentre il mondo
Pian piano spariva laggiù,
Una musica dolce suonava
Soltanto per me.*

*Volare oh oh
Cantare oh oh oh, oh,
Nel blu dipinto di blu,
Felice di stare lassù,
Ma tutti i sogni
Nell'alba svaniscono perché,
Quando tramonta, la luna
Li porta con se,
Ma io continuo a sognare
Negli occhi tuoi belli,
Che sono blu come un cielo
Trapunto di stelle.
Volare oh oh
Cantare oh oh oh, oh,
Nel blu dipinto di blu,
Felice di stare quaggiù.*

En el blau pintat de blau (Volar)

Penso que un somni així
no tornarà mai:
em pintava les mans
i la cara de blau,
després, de sobte,
el vent em raptava,
i començava a volar
pel cel infinit.
Volar, oh, oh,
cantar, oh, oh, oh, oh,
en el blau pintat de blau,
feliç de ser allà dalt.
I volava, volava,
feliç més alt que el sol
i encara més alt,
mentre el món
a poc a poc desapareixia allà baix,
i una música dolça sonava
només per a mi.

Volar, oh, oh,
cantar, oh, oh, oh, oh,
en el blau pintat de blau,
feliç de ser allà dalt.
Però tots els somnis
a l'albada desapareixen, perquè
quan es pon el sol, la lluna
se'ls emporta,
però jo segueixo somniant
en els teus bells ulls,
que són blaus com el cel
saturat d'estrelles.
Volar, oh, oh,
cantar, oh, oh, oh, oh,
en el blau pintat de blau,
feliç de ser aquí a baix.

*E volavo volavo
Felice più in alto del sole
Ed ancora più sù,
Mentre il mondo
Pian piano spariva laggiù,
Una musica dolce suonava
Soltanto per me.
Volare oh oh
Cantare oh oh oh
Nel blu degl'occhi tuoi blu,
Felice di stare que giù,
Nel blu degl'occhi tuoi blou,
Felice di stare quaggiù
Con te.*

I volava, volava,
feliç, més alt que el sol
i encara més alt,
mentre el món
a poc a poc desapareixia allà baix,
i una música dolça sonava
només per a mi.
Volar, oh, oh,
cantar, oh, oh, oh, oh,
en el blau dels teus ulls blaus,
feliç de ser allà dalt,
en el blau dels teus ulls,
feliç, de ser aquí baix
amb tu.

Traducció: Manuel Capdevila i Font

Coneixes els beneficis dels abonats del Palau?

**NOUS
ABONAMENTS
A PARTIR DEL
3 D'ABRIL**

Prioritat en la venda d'entrades i abonaments de la temporada.

No pots assistir a algun dels concerts del teu abonament? Amb la **Butaca Lliure** bescanvia les teves entrades per altres concerts de la Fundació.

Descomptes en entrades, activitats i altres abonaments.

Visites guiades al Palau per només 9 euros.

Preus especials en tiquets de **pàrquing** d'aparcaments Saba. A la venda a Taquilles.

Descomptes a la **cafeteria** del Foyer.

Invitacions a esdeveniments especials i promocions en **altres equipaments**.

**Forma part
del Palau i treu suc
del teu abonament!**

**PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ**

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat
93 295 72 00

D. L. B33891-2017

Propers concerts al Palau

Palau Bach
DILLUNS, 10.04.17 – 20.30 h

Akademie für Alte Musik Berlin
RIAS Kammerchor
Sunhae Im, soprano
Benn Schachtner, contratenor
Julian Prégardien, Evangelista i tenor
Johannes Wiesser, Christus i baix
René Jacobs, director

J. S. Bach: *Passió segons sant Mateu, BWV 244*

Preus: 20, 35, 45, 70 i 125 euros

Palau Grans Veus
DIMARTS, 25.04.17 – 20.30 h

Bejun Mehta, contratenor
Ensemble Diderot
Johannes Pramsohler, director

Obres de G. F. Händel, A. Vivaldi, J. S. Bach, J. Ch. Bach, A. Caldara i M. Hoffmann

Preus: 25, 40, 50 i 70 euros

Simfònics al Palau
DISSABTE, 22.04.17 – 19.00 h

Orquestra Simfònica del Vallès
Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida (Xavier Puig, director); **Cor Madrigal** (Mireia Barrera, directora); **Ren Ziming**, piano (guanyador del Concurs Ricard Viñes); **Raquel Lojendio**, soprano; **Sebastià Peris**, baix; **Tenor i mezzosoprano per determinar**
Víctor Pablo Pérez, director

L. van Beethoven: *Fantasia Coral en Do menor, op. 80*
L. van Beethoven: *Simfonia núm. 9, en Re menor, op. 125, "Coral"*

Preus: 22, 40, 48, 59 i 73 euros

Palau Grans Veus
DILLUNS, 08.05.17 – 20.30 h

Mark Padmore, tenor
Paul Lewis, piano

F. Schubert: *Winterreise, D. 911*

Preus: 15, 25, 30 i 40 euros

Credits de les imatges: Cecília Bartolí; Decca / Ull Webers; René Jacobs; MolinaVisuals; Orquestra Simfònica del Vallès; Fig-Studio; Bejun Mehta; Josep Molina